

Anadolu'nun Kültür Muhafızları

Troya Antik Kenti Tahta Atın Sırrı

GENÇ HAYAT

Truva Atı

Leyla Hanım tam bir saattir eşini kapının önünde bekliyordu. Murat Bey bahçe kapısından içeri girince yüzü aydınlandı.

“Seni merak ettim. Tam bir saat geciktin.” deyince **eşi gülümsedi.**

“Uzun bir aradan sonra eve ilk kez yürüyerek geliyorum. Bu sayede biraz spor yapmış oldum.” diye cevap verdi.

Leyla Hanım, “Peki araba ne oldu? İstedğin fiyata satabildin mi?” diye sordu.

Murat Bey,

“Evet sattım. Yenisini alana kadar bir süre eve yürüyerek gidip geleceğim.” diye cevap verdi.

Leyla Hanım,

“Peki parayı ne yaptın? Bankaya yatırdın mı?”

Murat Bey elindeki küçük çantayı gösterdi.

“Bankaya uğrayacak zamanım olmadı. Bunu sen al. Yatak odasında bir yerde sakla. Yeni araba aldığımızda verirsin.” dedi.

Leyla Hanım içi para dolu küçük çantayı alarak içeri girdi. Salonda bir süre durarak çantayı yatak odasının neresine koyacağını düşündü.

“En iyisi gardırobun üzerine koyayım.” diye düşünerek üst kata çıkacaktı ki profesör oturma odasından seslendi.

“Leyla Kızım,
orada mısın?”

“Buradayım baba!” diye cevap verdi.

Profesör,

“Tam bir saattir gözlüğümü arıyorum. Oralarda gördün mü?” diye sordu. **LEYLA HANIM GÜLÜMSEDİ.**

“Babacığım az önce buralarda geziyordu.” diyerek güldü. Sonra geri dönerek,

“Televizyon sehpasının altında olmasın! Her zaman orada unutuyorsun.”

Profesör yerinden kalktı.

“Televizyon sehpasını nereye koydun? Bulamıyorum.” diyerek odanın içinde aramaya koyuldu.

Leyla hanım **SOLUK SOLUĞA** yanına geldi.

“Baba gözlüğün olmadan hiç bir şey göremiyorsun! Acil bir göz doktoruna gitmemiz gerek!” diyerek sehpanın altından gözlüğü alıp babasının gözlerine taktı.

“Profesör gözlüğü takınca kızını karşısında net olarak gördü.

“Aa... Kızım sen ne kadar da yaşlanmışsın. Göz altların kırılmaya başlamış.” dedi.

Bu cevap Leyla Hanımı kızdırdı.

“Aman baba! Ben senden teşekkür beklerken sen benim moralimi bozuyorsun.” deyince profesör,

“Şaka yapıyorum kızım. Sen dünyanın en güzel kızıydın!” diye durumu düzeltmeye başladı.

Onun bu sözlerini odaya giren Sümeyra da duymuştu. “Dede! Hani dünyanın en güzel kızı bendim. Şimdi annem mi oldu?” diye sorunca Murat Bey profesörün yardımına koştu.

“Babamın üzerine o kadar gitmeyin. O sürekli güzel düşündüğü için kime baksa onu güzel görüyor.” dedi.

Profesör güldü.

“Sağ ol damat. Beni bu iki dünya güzelinin elinden kurtardın.” diyerek koltuğa oturdu. Sonra Murat Bey’in arabası geldi aklına.

“Hani ne oldu bugün sen arabayı satacaktın?”

“Sattım baba. Çok yakın bir arkadaşşıma verdim.”

“Peki Şimdi arabasız ne yapacaksın? Gerekirse benimkini alırsın!” dedi.”

“Teşekkür ederim, Őu an araŐtırıyorum. Kismet olursa bir üst modelini satın alacağım.”

Profesör, “İyi, iyi! Bazen deŐişiklik yapmakta fayda var. Bak Őu bizim bahçenin eski halini biliyorsun. Şimdi evin bahçesi bir cennete dönüŐtü.” dedi.

Leyla Hanım,

“Sülo’nun sayesinde baba! Kendisi biraz saf ama bahçivanlık konusunda tam bir uzman. İyi ki onu buraya almıŐız.” dedi.

“Memnun olduğunuza sevindim. Beni mahcup etmedi. Onu neden buraya yemeğe çağırıyor-sun? Tam altı aydır bizimle beraber. Artık o da aileden biri sayılır.” deyince Sümeyra söze girdi.

“Dede! Annem her gün onu yemeğe çağırıyor, ben de çağırıyorum bizimle yesin diye. Ama biliyorsun o biraz sıkılğan. Gelmiyor, yalnız yemeyi tercih ediyor.” dedi.

Profesör,

“İyi ki Sivri Burun’un yürüdüğü o kirli yoldan yürümeyi tercih etmedi. Doğru olanı seçti.”

Sümeyra,

“Dede ondan haber almalı neredeyse altı ay oldu. Sivri Burun çaldığı altınlarla nereye kayboldu acaba?” diye sordu.

Profesör,

“Türkiye’de olsaydı mutlaka ele geçirilirdi. Sanırım şu an yurt dışında lüks bir hayat yaşıyor.” diye cevap verdi.

* * *

Sivri Burun’un yüzünde bir **okuma gözlüğü** vardı. Denize bakan otelin balkonunda Homeros’un İlyada destanını okuyordu.

Kadir ise balkonun bir köşesinden diğer köşesine gidip geliyor arada bir **‘AH’** çekip duruyordu. Sonunda dayanamadı.

“Abi ben bu zenginlikten bıktım. Altı aydır kaç ülke gezdik. Beş yıldızlı otellerde yaşıyoruz. Denize ya da havuza girip çıkıyoruz. En

güzel yemekleri yiyor en güzel elbiseleri giyiyoruz. Ama içimde yine bir sıkıntı var. Vallahi de o Kapalıçarşı'daki fakirlik günlerimi arıyorum. Ekmek içi döner yerdik, parasız kalırdık, bazen tehlikeli işler yapardık ama yine de mutluyduk. **Bu zenginlik bana göre değil abi.** Ben bu hayatı okuyamıyorum.” dedi.

Sivri Burun gözlüğünü burnuna kadar indirerek Kadir'e baktı.

“Sen de benim gibi kitap oku o zaman. Kitap okumak hayatı okumaktır.” diye cevap verdi.

“Abi okuyup ta ne olacak? Kitap okuyana para mı veriyorlar?” diye sordu.

Sivri Burun yerinden doğruldu. Okuduğu sayfanın ucunu kırarak kitabı kapattı ve sehpanın üzerine bıraktı.

“Sence para nasıl kazanılır?” diye sordu.

Kadir mahcup bir ifade ile güldü.

“Tıpkı bizim yaptığımız gibi. Bir yeri soyarsın aldığın altınları bozdurur para sahibi olursun. Böyle oluyor işte.” diye cevap verdi.

Sivri Burun,

“Ah Kadir sen adam olmayacaksın! Kitap okuyup bilgi sahibi olmadan sen bir muzu bile soyamazsın.” dedi.

Kadir sehpanın üzerindeki kitabı eline aldı. Kitabın adı **'İlyada Destanı'** idi. Alaycı bir ifade ile.

“Şimdi bu kitap sana ne anlatıyor?” diye sordu.

Sivri Burun,

“Bu kitap Troya Savaşı'nı anlatan bir destandır.” diye cevap verdi.

“Troya savaşı mı? Şimdi öyle bir savaş mı var? Ben hiç duymadım!”

Sivri Burun,

“Şimdi değil. Troya savaşı milattan önce yapılmış bir savaş. Yunanistan'daki Akhalar ile Batı Anadolu'da yaşamış olan Truvalılar arasında yaşanmış.” deyince **Kadir bir kahkaha attı.**

“Ben de seni gerçekten sivri zekalı biri olarak bilirdim. Milattan önce yaşanmış bir savaş okumanın günümüzde bize ne gibi faydası olur.” diye sorunca **SİVRİ BURUN CİDDİLEŞTİ.**

“Çok büyük bir faydası olacak! Bu kitap bizi Türkiye’ye, ülkemize geri götürecektir.” dedi. Kadir şaşırıldı.

“Bir kitap bizi ülkemize nasıl götürebilir ki?” diye sordu.

“İçindeki bilgiyle!” dedi Sivri Burun.

Kadir iyice meraklandı.

“Şu an Türkiye de aranıyor olmamıza rağmen, hava alanlarından, limanlardan ülkeye giriş yapamayacak durumdayken bu kitaptaki bilgi bizi Türkiye’ye sokacak öyle mi?” diye sordu.

“Aynen öyle!” dedi Sivri Burun ve anlatmaya başladı.

“Homeros’un yazdığı bu kitaba göre Akhalar dokuz sene boyunca şimdi **ÇANAKKALE** isminde bildiğimiz Truva şehrini kuşatırlar ancak bütün çabalara rağmen şehre girmeyi başaramazlar.

Yapılan birçok denemenin ardından komutan Odesus başarılı ve zekice bir planı masaya yatırır. Komutanın aklına gelen bu fikir ise tahta bir attır.”

“Tahta bir at mı?”

“Evet! Odesus büyük bir tahta at yaptırır. En iyi askerlerini gizlice o tahta atın içine yerleştirir. Ve bu atı hediye olarak **Truvalılara** gönderir.

Truvalılar atı şehrin içine alırlar ve zafer gali-biyetiyle eğlenmeye başlarlar. İşte tam bu sırada askerler atın içinden çıkarak şehrin kapılarını açar. Böylece Odesus’un ordusu içeri girerek Truva’yı ele geçirir.”

ANLATILAN HİKÂYE KADİR’İ BÜYÜLEMİŞTİ.

“Vay be! Şu Odesus denen adam amma da sivri zekaymış.” dedi.

Sivri Burun,

“İşte Sivri Burun olarak ben de tahta bir at yapacağım. Ve bu atı Türkiye’ye göndereceğim.” dedi.

Kadir bir süre düşündükten sonra, “Yani Türkiye’ye göndereceğimiz atın içinde biz olacağız öyle mi? Böylece aranmamıza rağmen gümrüklerden rahatlıkla geçeceğiz!”

* * *

Sülo krizantemlerin yanı sıra Leyla Hanım'ın daha önce bilmediği binbir çiçeği bahçeye ekmiş; sardunyalılar, renk renk papatyalar, lilyum, frezya, fulya gibi çiçeklerle burayı altı ay içinde bir cennet bahçesine çevirmişti.

Sülo mutluydu! Bu mutluluk, profesör ve ailesinin ona bir aile ferdi gibi yaklaşımlarından kaynaklanıyordu. O da bu mutluluğu bahçedeki çiçeklere vermiş onları bu evde içinde biriktirdiği sevgiyle yetiştirmişti.

Özellikle bahçenin tam ortasındaki kamelyayı saran borazan çiçekleri burayı olağanüstü bir hale getirmişti.

Daha önce evin verandasında oturan aile yakın zamandır **borazan çiçeklerinin sardığı veranda** da oturmaya başlamışlardı.

Profesör gününü sürekli gizli mekânda geçiriyor, Göksa'yı zaman yolculuğuna çıkartmak için diğer profesör arkadaşları ile birlikte çalışıyordu.